

Sítábor

2014.január 26-án vette kezdetét a várva várt sítábor.

Azok, akik még nem voltak síelni - köztük én is - nagyon vártuk, hiszen már olyan sok jót hallottunk a síelésről, hogy mennyire izgalmas, élvezhető sport. A haladók pedig, mivel már tudták, hogy mekkora örömet szerez, azért várták, hogy újra lécre pattanhassanak és száguldozzanak le a hegyről. :)

Mikor aztán végre vasárnap reggel minden készen volt, a busz alja tömve sílécekkel, sibaakancsokkal, csomagokkal és a busz tele izgatott diákokkal, indulhattunk is. Amikor odaértünk, a Hotel Haus Semmering nevű hotelben foglaltuk el szálláshelyünket. Az első napunk a kipakolással, a szobák birtokba vételével és természetesen a hotel felderítésével telt. Már első este világossá vált számunkra, hogy a vacsorák nagyon-nagyon finomak. :)

Aztán hétfőn megszálltuk a sípályákat, na jó, inkább csak a haladók :) Két csoportra voltunk osztva értelemszerűen: a kezdők és haladók. Hatalmas öröm számunkra, hogy a tábor végére mindenki, akinek először volt síléc a lábán, egész ügyesen sielt. És tudom, hogy tanáraink számára is, akik annyit segítettek nekünk, hogy leküzdjük a félelmeinket és az egyik nagyon sokszor elhangzott mondatot álmunkból felébresztve is tudjuk : NE A HEGY FELE DŐŐŐÖLJ, HANEM A VÖLGYBEEEEE!! – persze, aki nem fogadta meg az elesett. Mentségünkre legyen szólva, hogy gyönyörű szép eséseink voltak. :D

Ám az eséseink mellett rengeteg élményt szereztünk. Közelebb kerültünk tanárainkhoz is, akik végig velünk voltak és egész héten azzal foglalatostkodtak, hogy menjen már párhuzamosan az a két lécs és ne essünk el újra egy kanyarnál. Segítségükért és türelmükért nagyon hálásak vagyunk nekik és természetesen azért, hogy óvó tekintetüket mindig rajtunk tartották. :)

A nagy síelések után, akinek volt még energiája, az lemehetett a hotelban lévő kis uszodába, esetleg szaunába. Majd vacsora után összegyűltek a kis csoportok kártyázni, csocsózni, pingpongozni és hogy is lehetne elfelejteni az esti táncmulatságunkat. :D

Mindent összevetve egy fantasztikus hét áll mögöttünk, rengeteg élménnyel és a kisdíák fejében mi az első gondolat, amikor hazaérkeztünk: MENJÜNK VISSZAAA! :D

Nagy Dorina 11.d